

Don Bosco en de Bijbel – 2° jaar – 54 – Vertrouwen in God

Marcus 5,21-43: 13° zondag B-jaar

Het Woord

Toen Jezus weer met de boot was overgestoken, verzamelde er zich een grote menigte bij Hem en Hij bleef aan het meer. Een van de leiders van de synagoge, die Jairo heette, kwam naar Hem toe en toen Hij Jezus zag viel hij aan zijn voeten neer. Hij smeekte Hem dringend: 'Mijn dochter ligt op sterven; kom haar de handen opleggen om haar te redden en te zorgen dat ze in leven blijft.' Hij ging met hem mee. Een grote menigte volgde Hem en verdrong zich om Hem heen.

Onder hen was ook een vrouw die al twaalf jaar aan het bloedverlies leed. Ze had veel ellende doorgemaakt door de behandeling van allerlei artsen, aan wie ze haar hele vermogen had uitgegeven zonder dat ze ergens baat bij had gehad; integendeel, ze was alleen maar achteruitgegaan. Ze had gehoord over Jezus en ze begaf zich tussen de menigte en raakte zijn bovenkleed van achteren aan, ²⁸ want ze dacht: 'Als ik alleen zijn kleren maar kan aanraken, zal ik al gered worden.' ²⁹ En meteen hield het bloed op te vloeien en merkte ze aan haar lichaam dat ze voorgoed van de kwaal genezen was. ³⁰ Op hetzelfde ogenblik werd Jezus zich ervan bewust dat er kracht uit Hem was weggestroomd. Midden in de menigte draaide Hij zich om en vroeg: 'Wie heeft mijn kleren aangeraakt?' ³¹ Zijn leerlingen zeiden tegen Hem: 'U ziet dat de menigte zich om U verdringt en dan vraagt U: "Wie heeft Mij aangeraakt?"' ³² Maar Hij keek om zich heen om te zien wie het gedaan had. ³³ De vrouw, die bang was geworden en stond te trillen omdat ze wist wat er met haar was gebeurd, kwam naar Hem toe en viel voor Hem neer en vertelde Hem de hele waarheid. ³⁴ Toen zei Hij tegen haar: 'Uw geloof heeft u gered; ga in vrede en wees genezen van uw kwaal.'

Nog voor Hij uitgesproken was, kwamen enkele mensen tegen de leider van de synagoge zeggen: 'Uw dochter is gestorven, waarom valt u de Meester nog lastig?' Maar Jezus hoorde dat en zei tegen de leider van de synagoge: 'Wees niet bang, maar blijf geloven.' Hij stond niemand toe om met Hem mee te gaan, behalve Petrus, Jakobus en Johannes, de broer van Jakobus. Ze kwamen bij het huis van de leider van de synagoge en zagen daar een groep mensen die luid stonden te huilen en te weeklagen. ³⁹ Hij ging naar binnen en zei tegen hen: 'Waarom maken jullie zo'n misbaar en huilen jullie? Het kind is niet gestorven, het slaapt.' Ze lachten Hem uit. Maar Hij stuurde hen allemaal naar buiten en ging met de vader en moeder van het kind en de leerlingen, die bij Hem waren, de kamer van het kind binnen. Hij pakte de hand van het kind vast en zei tegen haar: 'Talita koem!' In onze taal betekent dat: 'Meisje, ik zeg je, sta op!' Meteen stond het meisje op en begon heen en weer te lopen. Ze was twaalf jaar. Iedereen was met stomheid geslagen. Hij drukte hun op het hart dat niemand dit te weten mocht komen en zei dat ze haar te eten moesten geven.

Stilte bij het Woord

Don Bosco en het Woord

Bij vers 28. In zijn *Heilsgeschiedenis* vertelt Don Bosco het verhaal over deze vrouw gewoon na.¹ Hij verdedigt het gebruik van reliquiën van heiligen. Daarvoor verwijst hij onder meer naar dit verhaal: ‘Na de aanraking van de zoom van het kleding van de Heiland werd ze volledig genezen ... Inderdaad, de kleren van de Heiland ... bewerken grote mirakels.’² Dit pleidooi vinden we in meerdere van zijn geschriften. Hij verwijst zelfs naar Pius IX, die paus was tijdens het leven van Don Bosco. Pius IX bezocht een oudere vrouw in het hospitaal bezoekt. De verpleegster liet haar de kledij van de paus aanraken en de vrouw ‘begon heen en weer te stappen zoals in de dagen van haar jeugdige kracht.’³ Don Bosco wijst eveneens naar het geloof van de vrouw als oorzaak van de genezing. Jezus zelf legt die link: ‘Dochter, heb goede moed, uw geloof heeft u gered.’⁴

Bij vers 39. Don Bosco interpreteert dit mirakel als teken van Jezus’ goddelijkheid: ‘De handelingen van onze Heiland, waarover we tot nog toe verteld hebben, laten Hem ons in het bijzonder kennen als mens. De mirakels echter zijn manifestaties van Hem als God. Omdat een mirakel elke kracht van de schepping overstijgt, kan het enkel van God komen.’⁵ ‘Hij zei: “Ga naar buiten. Want het meisje is niet dood, maar slaapt.” Hij wilde zeggen dat Hij haar liet verrijzen zoals iemand die slaapt, weer opstaat.’⁶ Don Bosco verwijst naar mirakels, door heiligen verricht, maar nooit in eigen naam, maar in naam van Jezus Christus. En dat is het verschil tussen Jezus en de heiligen: Christus verrichtte mirakels uit eigen kracht. Voor Don Bosco gebruikte Jezus ook dit wonder om Petrus tot een groter geloof te brengen. Daarom nam Jezus hem, samen met twee anderen, mee in de kamer van het meisje. ‘Toen kwam de tijd dat het geloof van Petrus op de proef gesteld moest worden. Daarom gaf de goddelijk Meester hem nieuwe tekenen van genegenheid en goedheid om hem steeds meer te vervullen met een vurige liefde voor Hem.’⁷ Don Bosco ziet dit mirakel als een bijzondere welwillendheid van de goddelijke Heiland voor de jeugd. Hij deed dit mirakel om aan te tonen dat ‘de meisjes sterk bemind worden door God ... Van de drie opgewekten waren twee heel jong, namelijk de dochter van Jairus en de zoon van de weduwe van Naïm. En de derde, Lazarus, was ook van jonge leeftijd.’⁸ Don Bosco slaagde erin zijn jonge mensen aan Jezus’ zijde in het evangelie te laten meestappen. Wij noemen dat in onze tijd bibliodrama.

Een salesiaans woord bij het Woord

Deze vrouw krijgt schrik en wel als ze al genezen is. Ze heeft immers de reinheidswetten overtreden. Een vrouw die bloedt, is onrein. Men mag geen contact met haar hebben. Maar ze dringt door de menigte heen. Zo kan het niet anders: mensen moeten haar wel aanraken en zo onrein worden. Meer nog: ze raakt heel bewust Jezus aan, zij het enkel zijn kleding. Als ze alles aan Jezus bekend – alweer een teken van haar vertrouwen in Hem – geeft Hij haar geen enkele negatieve opmerking. Integendeel: Hij verwijst enkel naar haar geloof en laat haar in vrede gaan.

¹ *Storia sacra* p. 180.

² *Vita di san Martino* p. 78-80.

³ *Fatti ameni della vita di Pio IX* p. 132-133.

⁴ *Storia sacra* (1876) p. 167.

⁵ *Idem* p. 179-180.

⁶ *Idem* p. 180.

⁷ *Vita di san Pietro* p. 34-35.

⁸ *Figlia cristiana provveduta*, p. 9.

Geen straf, geen boete, zelfs niet de kleinste terechtwijzing. Jezus openbaart een God die bemint en voor wie we geen enkele vrees moeten hebben. Hij ziet ons geloof, hoe klein ook. De vrouw is een voorbeeld: we mogen God volkomen vertrouwen.

De genezing van het meisje is een mooi verhaal om jongeren de weg te wijzen naar verrijzenisgeloof. De taal spreekt volop van verrijzenis in contrast met de dood. Men komt vertellen dat het meisje gestorven is. Het huilen en jammeren tonen dat niemand nog gelooft dat het dode meisje te redden is. En dan: voor Jezus slaapt het meisje. Hij maakt haar wakker en het meisje staat op. 'Opstaan' is verrijzenistaal.

Het Charter heeft het uiteraard over het paasmysterie: 'De apostel stelt zichzelf niet voorop maar altijd en alleen de Heer Jezus, de enige die kan verlossen van iedere vorm van slavernij, de enige die kan leiden naar de weiden van eeuwig leven (cf. Johannes 10,1-15) ... Zich wortelen in Christus en zich conform maken aan Hem is de diepste vreugde voor een zoon of dochter van Don Bosco. Hieruit ontspruit ... de deelname aan het paasmysterie van de Heer, dat leidt tot een nieuw verstaan van het leven en van zijn persoonlijke en communautaire, innerlijke en sociale betekenis.'⁹

Het Woord in mijn (salesiaans) leven

Hoe denk ik over mirakels in het evangelie? En van heiligen? Wat betekent mijn geloof in de verrijzenis in het dagelijkse leven? Waar zie ik verrijzenis gebeuren?

⁹ Het Charter van de Salesiaanse Familie art. 24.

Een salesiaans gebed met het Woord

Heer Jezus Christus,
een jonge mens van twaalf,
belaagd door de dood:
het kan niet voor U.
Uw Vader is geen God van de dood,
maar van het leven.
Jonge mensen moeten leven,
groeien, bloeien en op weg gaan.
Dank omdat Don Bosco
dat godsbeeld heeft verspreid:
een God die doet leven,
een God die we niet moeten vrezen,
een God die we mogen vertrouwen
zonder enige reserve.
Laat ook ons God bekend maken
als een God van verrijzenis. Amen.

De gebedsbezinningen van Bartimeus bij dit evangelie zijn de nrs. 109 en 150
zie www.bartimeus.be/bezinningen

© Eric Haelvoet 2015